

Vaasan hallinto-oikeus

Päätös

Antopäivä

4.10.2022

Päätösnumero

22/0039/1

Diaarinumerot

01224/19/5701

01327/19/5701

Asia Valitukset ympäristö- ja maa-aineslupa-asiassa

Muutoksenhakijat 1. [REDACTED]
2. [REDACTED] ja Vaskijärveläiset ry, yhdessä

Luvan hakija Rudus Oy

Päätös, johon on haettu muutosta

Karkkilan kaupungin ympäristölautakunta 4.10.2019 (24.9.2019 § 46)

Ympäristölautakunta on myöntänyt Rudus Oy:lle maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisen yhteisluvan Vaskijärvi I -nimiselle soranottoalueelle kiinteistölle 224-411-7-107. Päätös sisältää luvan aloittaa toiminta muutoksenhausta huolimatta. Päätös on voimassa 30.6.2034 asti.

Toiminta tulee toteuttaa lupahakemuksen ja seuraavien lupamääräysten mukaisesti:

Toiminnan vastuu- ja yhteyshenkilö

1. Toiminnalle tulee nimetä vastuuhenkilö, joka vastaa toiminnan toteuttamisesta sekä alueen hoidosta ja käytöstä sekä siitä, että toimintaa harjoitetaan lupapäätöksen mukaisesti. Vastuuhenkilön yhteystiedot on toimitettava Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluun ennen toiminnan aloittamista. Toiminnanharjoittaja voi nimetä myös muita yhteyshenkilöitä viranomaisen kanssa pidettävää yhteydenpitoa varten. Yhteystiedot on pidettävä ajan tasalla.

Osoite
Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin
02956 42611

Telekopio
02956 42760

Sähköposti
vaasa.hao@oikeus.fi

Toiminta-ajat

2. Murskaus ja seulonta on kielletty juhannuksesta heinäkuun loppuun (juhannusaatosta 31.7. saakka). Muuna aikana murskaus ja seulonta on sallittu arkisin (ma-pe) klo 7-22.

Maa-ainesten ottamiseen liittyvää muuta toimintaa saa tehdä alueella arkisin (ma-pe) klo 6-22 välisenä aikana. Kuormaaminen ja kuljetus on sallittu lauantaisin klo 7-18 välisenä aikana, mikäli siihen on erityinen syy ja poikkeavasta toiminnasta ilmoitetaan ympäristöpäällikölle vähintään 2 vrk etukäteen.

Toimintaa ei saa harjoittaa arkipyhinä eikä juhannus- ja jouluaattona, muiden pyhien aattopäivinä toiminta on lopetettava viimeistään klo 18.

Aloitustarkastus

3. Varsinaista soranottoa ei saa aloittaa ennen kuin luvassa vaadittu vakuus on hyväksytty ja alueella tehty aloittamista koskeva tarkastus, jossa tarkistetaan, että kaikki ennen varsinaista soranottoa vaaditut toimenpiteet on tehty.

Maa-ainesten ottoa koskevat määräykset

4. Alue, jota lupa koskee, on esitetty ottamissuunnitelman suunnitelmapiirustuksessa (ottamisalue) ja se on kooltaan 20,5 ha. Sen sisäpuolelle jää ottoalue, jonka reunoille pinnasta poistetut maa-ainekset varastoidaan ja jonka sisäpuolelle jää varsinainen kaivualue (16,5 ha). Kaivualueella soraa voidaan ottaa jyrkkinä rintauksina siten, että myöhemmin tehtävä luiskien loivennus kaltevuuteen 1:3 onnistuu ottoaluerajaa ylittämättä. Otettava kiviaineksen kokonaismäärä on 1 450 000 m³tr.

5. Soranotto tulee toteuttaa ottosuunnitelmaan (11.11.2016, päivitetty 11.6.2018) liitettyjen suunnitelmapiirustusten mukaisesti (Suunnitelmapiirustus S2 17.9.2018, Lopputilanne S3 8.6.2018 ja Leikkauskuvat S4-6 8.6.2018).

6. Kaivua ei saa ulottaa Lopputilannepiirustuksessa S3 esitettyjen alimpien tasojen alapuolelle, kuitenkin siten, ettei ottaminen ulotu 4 m lähemmäksi ylintä havaittua pohjaveden pintaa.

Naapuritilan 224-411-7-62 rajalla otto tulee toteuttaa naapurin kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti.

7. Soranotto tulee tapahtua vaiheittain siten, että kasvillisuuden kenttäkerrosta ja pintamaata ei saa poistaa koko alueelta yhtä aikaa ja että seuraavan vaiheen soranottoon ryhdytään vasta, kun osalla aiemmin kaivetusta alueesta on pinnan muotoilu ja pintamaakerroksen palauttaminen tehty.

8. Kaivettavalta alueelta tulee poistaa humuspitoinen pintakerros ja sen alla oleva rikastumiskerros muuttumattomaan kivennäismaahan asti. Nämä pintamaat varastoidaan ottoalueen reunoille ja niiden sijainti sekä arvio määrästä merkitään päivitettävään suunnitelmapiirustukseen.

9. Ennen varsinaisen soranoton aloittamista tulee suunnitelmapiirustukset päivittää nykytilannetta vastaaviksi. Kaikki korkeustasolukemat, myös pohjaveden tasot, tulee esittää N60-järjestelmässä.

10. Mikäli maastotöiden yhteydessä tulee ilmi merkkejä muinaisjäännöksestä, tulee maata muokkaavat toimenpiteet alueen läheisyydessä lopettaa välittömästi ja ilmoittaa löydöstä Museovirastoon. Tämän alueen osalta toiminnassa tulee sen jälkeen noudattaa Museoviraston ohjeita.

Alueen merkintä ja turvallisuustoimenpiteet

11. Ennen toiminnan aloittamista tulee ottamisalueen raja merkitä maastoon paaluilla, köydellä tai muulla selvästi erottuvalla tavalla. Ulkopuolisten liikkumista alueella on pyrittävä estämään kieltotauluilla tai muilla hyväksi havaituilla tavoilla.

12. Alueelle johtavien teiden alkupäässä on oltava taulu, josta käy ilmi toiminta ja toiminnanharjoittajan yhteystiedot, sekä puomi, jonka tulee olla alhaalla ja lukittuna aina, kun alueella ei ole toimintaa.

13. Kun toiminnan kannalta riittävän suurelta alueelta on pintamaat poistettu ja varastoitu ottoalueen reunoille, tulee kaivualueen reuna merkitä selkeästi siten, että se on havaittavissa myös kauempaa.

Jyrkkien ja korkeiden luiskien yläpuolella tulee olla lippusiima tai muulla tavoin merkitä alue putoamisvaarasta varoittamiseksi. Luiskien yläreunasta tulee poistaa kaikki sellainen, joka saattaisi heikentää luiskien vakautta sortumisvaaran pienentämiseksi.

14. Kaivualueella tulee olla riittävä määrä (vähintään yksi) merkittyjä korkeuskiintopisteitä (N60) siten, että kaivualueella silmämääräinen korkeustasojen valvonta on mahdollista.

Liikenne, toimintaohjeet, toiminnan tarkkailu

15. Läyliäistentien liittymä tulee kunnostaa Uudenmaan ELY-keskuksen Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueen edellyttämällä tavalla. Liittymän parantamiseen tulee hakea ELY-keskuksen hyväksyminen ja se tulee tehdä yhteistyössä naapurissa sijaitsevan soranottoalueen, joka käyttää samaa liittymää, maa-ainesluvan haltijan tai kiinteistön omistajan kanssa. Liittymä on kunnostettava ennen varsinaisen soranotto toiminnan alkamista.

16. Työskenneltäessä alueella tulee polttoaineiden ja muiden öljytuotteiden sekä muiden kemikaalien käsittelyssä noudattaa erityistä varovaisuutta. Luvan haltijan tulee koulutuksella varmistaa, että alueella työskentelevät noudattavat työskentelyohjeita sekä osaavat toimia ripeästi ja oikein mahdollisissa vahinko- ja onnettomuustilanteissa maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Toiminnassa tulee noudattaa kiviainestuotannon parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

17. Tukitoiminta-alueen rakennetta, koneiden, laitteiden, säilytysalueiden ja varastointitilojen sekä säilytysastioiden kuntoa kuten myös toiminnan jätehuoltoa ja alueen yleistä siisteyttä tulee tarkkailla jatkuvasti toiminnan aikana sekä huolehtia niiden ylläpidosta ja huolloista säännöllisesti. Myös silloin kun alueella ei ole toimintaa, tulee alueella käydä säännöllisin väliajoin toteamassa alueen kunto mahdollisten ilkevaltatapausten varalta. Mikäli havaitaan epäsiisteyttä, maaperän pilaantumista tai muuta vastaavaa, on välittömästi ryhdyttävä

toimenpiteisiin asian korjaamiseksi.

18. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viipymättä onnettomuuden tai häiriötilanteen edellyttämiin torjunta- tai korjaustoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Aiheutuneiden ympäristövaikutusten selvittäminen on aloitettava tilanteen edellyttämässä laajuudessa valvontaviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Lisäksi on tehtävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

Murskaus

19. Alueella saa murskata kiviaineksia enintään 225 000 m³ vuodessa (450 000 t/a).

20. Murskauksessa tulee ensisijaisesti pyrkiä käyttämään verkkovirralla toimivaa murskauslaitosta etenkin, jos laitos on alueella yhtäjaksoisesti useita kuu-kausia. Mikäli murskauslaitos toimii aggregaatilla, tulee laitoksen yhteydessä sijaitsevan polttoainesäiliön alla olla nestetiivis ja reunoilta korotettu alusta ja varmistaa, ettei haitallisia aineita pääse suoraan tai alustalta huuhtoutumalla maaperään ja sen kautta pohjaveteen.

21. Murskauslaitos tulee sijoittaa ottosuunnitelman suunnitelmapiirustuksessa kaivualueeksi merkitylle alueelle siten, että se on vähintään 300 m päässä lähimmän häiriintyvän kohteen rakennukseen liittyvästä oleskelualueesta ja mahdollisimman alhaalla kaivualuetta ympäröivään maastoon nähden. Kaivurintauksia tai varastokasoja tulee käyttää meluesteenä melun leviämisen estämiseksi asutuksen suuntaan.

Huoltotoiminta, polttoaineiden ja muiden kemikaalien varastointi

22. Tukitoiminta-alue on toteutettava hakemuksessa esiteyllä ja määräyksissä vaaditulla tavalla ennen kaivutoiminnan ja murskauksen aloittamista. Tukitoiminta-alueesta tulee toimittaa kirjallinen suunnitelma ympäristöpäällikön hyväksyttäväksi hyvissä ajoin ennen rakentamisen alkua. Toiminta-alueen rakenteen suunnittelussa on otettava huomioon sade- ja muut hulevedet siten, että alueelle kertyvät vedet, jotka saattaisivat olla likaantuneita, eivät pääse käsittelemättöminä maaperään.

23. Koneiden ja laitteiden säilytyksen, polttonesteiden, kemikaalien, jätteiden ja muiden materiaalien varastoinnin sekä tankkausten ja huoltojen tulee tapahtua tulotien yhteyteen rakennettavalla tukitoiminta-alueella. Tästä poikkeuksena ainoastaan murskauslaitoksen tai seulan käyttöön tarvittava polttoaine voidaan varastoida kaivualueella murskaus- tai seulontajaksoilla.

24. Ottamisalueella saa säilyttää vain ottamistoiminnan kannalta tarpeellisia koneita, kalustoa ja laitteita. Alueella saa varastoida toiminnassa käytettäviä poltto- ja voiteluaineita sekä muita kemikaaleja vain sellaisia määriä, kuin tehokkaan toiminnan kannalta on välttämätöntä.

25. Tukitoiminta-alueella tapahtuva koneiden sekä muiden haitallista vuotoriskiä aiheuttavien laitteiden säilytys tulee tapahtua katetulla ja nesteitä läpäisemättömällä alustalla siten, että mahdolliset alustalle kertyvät vuodot saadaan kerättyä talteen eivätkä haitallisten aineiden vuodot joko suoraan tai alustan

kautta huuhtoutumalla pääse leviämään säilytysalueen ympäristön maaperään ja sen kautta pohjaveteen.

26. Polttonestesäiliöitten on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä. Sekä tukitoiminta-alueen että murskauslaitoksen tai seulan yhteydessä sijaitsevien polttoainesäiliöitten alustan on oltava nestetiivis ja reunoilta korotettu. Polttonesteen tankkaus on tapahduttava siten, että ylitäyttö ja polttonesteen joutuminen maaperään on estetty. Polttonestesäiliöt on pidettävä lukittuna toiminta-ajan ulkopuolisina aikoina. Ulkona säilytettävien polttoneste- tai muitten kemikaalisäiliöiden käyttöönnotosta tai edellisestä valtuutetun yrityksen tarkastuksesta saa olla enintään 10 vuotta. Valvonnassa voidaan myös tarpeen mukaan määrätä tätä tiheämpi säiliön tarkastusväli. Tosite tarkastuksesta tulee säilyttää.

27. Muut kemikaalit, mukaan luettuna hydraulikka- ja voiteluöljyt, tulee varastoida asianmukaisissa säiliöissä tai astioissa, lukitussa, katetussa ja tiivis-pohjaisessa tilassa, josta ei pääse vuotoja maaperään. Varastointi tulee tapahtua siten, että säiliöitten ja astioitten kuntoa tai mahdollisia vuotoja voidaan helposti valvoa. Kemikaalien säilytysastioissa on oltava asianmukainen merkintä astian sisällöstä.

28. Tukitoiminta-alueella tulee olla riittävästi imeytysainetta sekä muuta maaperän pilaantumisen ehkäisyyn käytettävää torjuntavälineistöä öljy- ja kemikaalipäästöjen torjuntaa varten. Mahdolliset öljy- ja kemikaalipäästöt on siistittävä välittömästi imeyttämällä nesteet ja poistamalla likaantunut imeytys- ja maa-aines, joka toimitetaan asianmukaiseen vastaanottoaikkaan mahdollisimman nopeasti.

29. Merkittävistä öljy-, kemikaali- tai vaarallisen jätteen päästöistä maaperään on välittömästi ilmoitettava alueelliselle pelastusviranomaiselle sekä Uudenmaan ELY-keskukseen. Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluun tulee ilmoittaa kaikista tilanteista, joissa em. aineita on joutunut maaperään.

Melu ja pöly

30. Murskaus ja seulonta tulee tapahtua mahdollisimman alhaalla ottamisalueen ympäristönkorkeustasoihin nähden, ja siinä tulee käyttää parasta mahdollista tekniikkaa, mikäli se ei ole kohtuutonta. Murskauslaitoksen sijoittelussa tulee käyttää pintamaa- ja varastokasoja melun leviämisen estämisen.

31. Murskauksen ja seulonnan aiheuttaman pölyn leviämistä on estettävä koteloilmaalla päästölähteet, kuljettimien putoamiskorkeutta säätämällä, kastelulla sekä muilla hyväksi havaituilla tavoilla. Liikenteen aiheuttamaa pölyämistä tulee vähentää välttämällä turhaa ajoneuvoliikennettä alueella sekä kulkuväyliä kastelemalla. Tarvittaessa pölyämistä on estettävä myös ajoneuvojen kuormia ja varastokasoja kastelemalla. Pölyntorjunnassa ei saa käyttää suoloja tai muita pohjavettä vaarantavia aineita.

32. Toiminnasta syntyvä melu ei saa lähimmän käytössä olevan asuinrakennuksen tai loma-asunnon piha-alueella ylittää päiväaikaista (klo 7-22) melutasoa L_{Aeq} 45 dB.

33. Lähimmän käytössä olevan asuinrakennuksen tai loma-asunnon piha-alueella tulee toiminnan aiheuttama ilman hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) vuorokausikeskiarvon (24 h) pitoisuus olla enintään 50 µg/m³ ja kalenterivuoden keskiarvopitoisuus enintään 40 µg/m³. Pienhiukkasten (PM_{2,5}) pitoisuus saa olla enintään 25 µg/m³ kalenterivuoden keskiarvona laskettuna

Jätteet ja jätevedet

34. Toiminnassa syntyvät jätteet tulee varastoida tukitoiminta-alueella siten, ettei niistä aiheudu roskaantumista tai maaperän pilaantumista. Vaaralliset jätteet on säilytettävä lukitussa, tiivispohjaisessa tilassa omissa asianmukaisissa astioissaan, joissa on merkintä jätteen laadusta.

35. Alueelle ei saa vastaanottaa jätteitä eikä ylijäämämaata. Jätteet on toimitettava asianmukaiseen vastaanottopisteeseen mahdollisimman nopeasti, pitkäaikainen säilyttäminen on kielletty.

36. Toiminnan alkuvaiheessa ennen soranottoa poistettava orgaanista ainesta sisältävä maan pintakerros ja sen alla oleva maaperän rikastumiskerros (yhdessä nk. kaivannaisjäte tai pintamaat) tulee varastoida ottoalueen ulkoreunoille ottosuunnitelman mukaisesti, varastokasan pysyvyyden kannalta riittävän kauas kaivualueen reunasta. Nämä uudesta toiminnasta syntyneet sekä alueella varastoidut aikaisemman toiminnan kaivannaisjätteet tulee hyödyntää alueen jälkihoidossa ottosuunnitelmassa esitetyllä tavalla. Kaivannaisjätteiden varastokasojen todellinen sijainti tulee merkitä ottamisalueesta tehtyyn suunnitelmapiirustukseen, joka tulee tarvittaessa päivittää kaivannaisjätteiden jätehuoltosuunnitelman arvioinnin yhteydessä vähintään 5 vuoden välein.

37. Mikäli alueella syntyy jätevesiä, ne on kerättävä umpisäiliöön ja toimitettava jäteveden puhdistamon vastaanottopisteeseen hyvissä ajoin ennen säiliön täyttymistä tai vähintään kerran puolen vuoden aikana.

Päästöjen tarkkailu

38. Päästöjen tarkkailussa tulee käyttää luotettavaa, asiaan perehtynyttä ulkopuolista asiantuntijaa. Tarkkailusuunnitelmaa laadittaessa noudatetaan, mitä kiviainestuotannon parasta käyttökelpoista tekniikkaa käsittelevässä julkaisussa on asiasta ohjeistettu.

39. Toiminnasta aiheutuvat todelliset melutasot lähimmissä häiriintyvissä kohteissa tulee selvittää mittaamalla. Erikseen tulee mitata pelkästään kuormauksen ja kuljetusten aiheuttamaa melua aikaisin aamulla ja ilta-aikaan sekä murskauksen ja muun toiminnan yhteismelua. Mittaukset tulee suorittaa siten, ettei muilla soranottoalueilla ole murskausta tai seulontaa. Mittauspisteitä tulee olla sekä alueen koillis-, luoteis- että pohjoispuolella.

Ensimmäiset melumittaukset tulee tehdä ensimmäisen murskausjakson aikana ja niitä koskeva mittaussuunnitelma tulee toimittaa ympäristöpäällikölle viimeistään kuukausi ennen mittausta. Tulokset mittauksista toimitetaan ympäristöpäällikölle välittömästi. Raportti, jossa tuloksia on analysoitu, voidaan toimittaa vuosiraportoinnin yhteydessä.

Myöhemmin toiminnan aikana, kun kaivu on edennyt ja murskauksen sijainti

muuttunut, tulee toteuttaa kaksi vastaavaa mittausta. Näiden mittausten tekemisestä sovitaan ympäristöpäällikön kanssa erikseen. Mikäli esiintyy runsaasti meluvalituksia, voi ympäristöpäällikkö määrätä melun lisämittauksia. Hän voi myös tarvittaessa määrätä mittaamaan melua yhteistyössä alueen muiden soranottajien kanssa, jolloin voidaan todentaa melun yhteisvaikutukset.

40. Toiminnan vaikutus ilman hiukkaspitoisuuksiin lähimpien häiriintyvien kohteiden piha-alueella on selvitettävä mittauksin, mikäli se on valitusten tai nähtävissä olevien pölyhaittojen vuoksi tarpeen. Pölymittauksen toteuttamisesta määrää ympäristöpäällikkö. Suunnitelma ilman pölypitoisuuden mittauksista tulee toimittaa ympäristöpäällikölle vähintään kuukausi ennen mittauksia. Mittausjakson on oltava riittävän pitkä, jotta mittauksen tuloksia voidaan verrata ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (79/2017) annettuihin raja-arvoihin sekä valtioneuvoston päätöksessä annettuihin ilmanlaadun ohjearvoihin (480/1996). Ilman pölypitoisuuden mittauksessa on otettava huomioon alueella tapahtuva muiden soranottajien toiminta ja tarvittaessa ympäristöpäällikkö voi määrätä pölymittaukset tehtäväksi yhteistyössä muiden soranottajien kanssa.

41. Pohjaveden tarkkailuohjelma tulee päivittää ja toimittaa Karkkilan ympäristönsuojeluun 1.11.2019 mennessä. Tarkkailuohjelma tulee tehdä yhteistyössä naapurikiinteistöllä toimivien soranottajien (Destia Oy:n ja Morenia Oy) kanssa siten, että pyritään eri soranottoalueiden pohjaveden pinnankorkeuden yhtäaikaiseen mittaamiseen. Tarkkailuohjelmaan tulee sisällyttää uudet joulukuussa 2018 asennetut pohjavesiputket. Pohjaveden pinnankorkeus tulee mitata neljä kertaa vuodessa noin 3 kk välein ja laatu kerran vuodessa huhtitoukokuussa. Pohjaveden tarkkailun tulee jatkua 2 vuotta soranoton päättymisen jälkeen. Päivitetty tarkkailuohjelma putkikortteineen sekä vuosittaiset pohjaveden tarkkailutulokset tulee toimittaa tiedoksi Uudenmaan ELY-keskukselle.

Ympäristöpäällikkö voi määrätä pohjaveden tarkkailutulokset toimitettavaksi myös muulla tavoin kuin pdf-tiedostona. Mikäli olemassa oleva pohjaveden havaintoputki vahingoittuu, tulee sen tilalle asentaa uusi ympäristöpäällikön kanssa sovittavalla tavalla.

42. Pohjaveden laadun tarkkailussa tulee määrittää seuraavat parametrit (laaja analyysi): aistinvarainen haju ja maku, lämpötila, väri, sameus, pH, sähköjohtavuus, O₂, COD_{Mn}, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, liukoinen Fe, liukoinen Mn, SO₄, NO₃, Cl, öljyhiilivedyt jakeittain, koliformiset bakteerit ja E.coli.

Laaja analyysi tulee tehdä 3 vuoden välein, välivuosille voidaan tarkkailuohjelmassa esittää suppeampaa analyysivalikoimaa.

Kirjanpito ja raportointi

43. Tammikuun loppuun mennessä tulee NOTTO-rekisteriin ilmoittaa edellisenä vuonna otetun maa-aineksen määrä ja laatu. Ilmoitus tulee tehdä myös silloin, kun aineksia ei ole otettu tai ottaminen on keskeytynyt tai päättynyt.

44. Toiminnanharjoittajan tulee pitää kirjaa murskan sijainnista, murskausjaksojen pituudesta, murskatun kiviaineksen määrästä ja työajoista, toiminnassa syntyneistä jätteistä/jätevesistä ja niiden käsittelystä sekä pölyntorjuntatoimen-

piteistä. Kirjanpitoon merkitään myös merkittävät alueella sijaisevien rakenteiden, säiliöiden tms. tarkastus-, huolto- tai kunnostustoimenpiteet sekä havaitut poikkeukselliset tilanteet ja niihin liittyvät toimenpiteet. Kirjanpito on säilytettävä vähintään 6 vuotta.

Yhteenveto edellisen vuoden kirjanpidosta sekä raportit päästötarkkailusta toimitetaan Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluun helmikuun loppuun mennessä.

Alueen jälkihoito ja toiminnan lopettaminen

45. Ottamisalueen luiskaukset ja muotoilut, pintamaiden palauttaminen, istutukset, varikkoalueen purkaminen, alueen siivoaminen ja muut jälkihoitotoimenpiteet tulee suorittaa lupa-aikana ja viipymättä soranoton päättymisen jälkeen.

46. Soranottoalue tulee pyrkiä muotoilemaan ja jälkihoitamaan vaiheittain sitä mukaa kun se on toiminnan kannalta mahdollista. Alueen lopullisen muotoilun tulee noudattaa otossuunnitelmassa ja sen lopputilannepiirustuksessa esitettyä, kuitenkin siten että muotoilu sopeutetaan olemassa olevaan tilanteeseen. Kohdat, joissa vaadittu pohjaveden suojakerrospaksuus (4 m) ei täyty, tulee täyttää alueelta otettavalla puhtaalla soralla, täytössä ei saa käyttää pintamaita tai kiviä.

47. Jälkihoidossa tulee huomioida alueen tuleva käyttö. Alue muotoillaan maisemaan sopeutuvaksi. Maaston muotoilussa noudatetaan ympäristössä esiintyviä kaltevuuksia, eroosioherkät luiskat tulee muotoilla kaltevuuteen 1:3. Alueelta kertyneitä kiviä voidaan käyttää alueen muotoilussa ja maisemoinnissa. Mikäli alueelta paljastuu kalliopintoja, niitä jätetään näkyviin mahdollisimman vähän. Kohdissa, joissa maa on tiivistynyt, maaperä tulee muokata taimien kasvuun lähdön varmistamiseksi.

48. Ottoalueella varastoitu pintamaa (nk. kaivannaisjäte) tulee käyttää alueen jälkihoidossa ja maisemoinnissa. Pintamaat levitetään muotoilun kivennäismaan päälle kasvukerrokseksi. Jälkihoito tulee pyrkiä toteuttamaan vaiheittain siten, että pintamaiden varastointiaika minimoidaan, suositeltu pintamaiden varastointiaika on enintään 3 vuotta.

49. Alueelle palautetaan puusto luonnonsiemennyksellä, kylvämällä tai istuttamalla. Maaston muotoilun ja muiden jälkihoitotoimenpiteiden loppuvaiheessa tulee ottamisalueelle istuttaa puuntaimia kohtiin, joissa puusto ei ole muulla tavalla uusiutunut. Puuston uusimisessa (puulajin valinta, istutustiheys) tulee noudattaa metsäalan asiantuntijoiden ohjeita. Pieniä alueita (yhteensä alle 5 % ottamisalueen pinta-alasta) voidaan jättää avoimemmaksi eli taimien istutustiheys on suositusta pienempi. Lopputarkastus suoritetaan vuoden kuluttua taimien istutuksesta. Mikäli tällöin havaitaan puutteita puuston uusiutumisessa, voi ympäristöpäällikkö määrätä täydennysistutuksista.

50. Mikäli alueen jälkihoito ja maisemointi vaatii maa-aineksen tuomista alueen ulkopuolelta, tulee luvanhaltijan esittää siitä kirjallinen suunnitelma ympäristölautakunnan hyväksyttäväksi.

Tarkastukset, ilmoitukset

51. Toiminnanharjoittajan tulee pyytää ympäristöpäälliköltä aloitustarkastuksen tekemistä. Tarkastuksen tarkoituksena on todeta, onko kaikki ennen otto-toiminnan aloittamista toteutettavat toimenpiteet, tehty. Varsinaista soranottoa ei saa aloittaa ennen aloitustarkastusta.

52. Luvanhaltijan tulee ilmoittaa Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluun soranoton päättymisestä vähintään puoli vuotta ennen toiminnan loppumista. Luvanhaltija vapautuu luvan velvoitteista ja vakuus voidaan vapauttaa kokonaan vasta, kun valvontaviranomainen on suorittanut alueella lopputarkastuksen, jossa on todettu vaaditut toimenpiteet suoritetuksi. Lopputarkastus voidaan suorittaa aikaisintaan vuoden kuluttua jälkihoitotoimenpiteiden valmistumisesta taimien kasvuun lähdön varmistamiseksi.

53. Toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa murskausjakson alkamisesta ja päätymisestä.

54. Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toiminnan merkittävistä muutoksista tai toiminnan keskeyttämisestä ympäristöpäällikölle, joka voi antaa asiaan liittyen tarvittavia määräyksiä.

Vakuus

55. Luvan haltijan on asetettava Karkkilan ympäristölautakunnalle 266 500 euron vakuus maa-ainelain mukaisten lupamääräysten ja jälkihoitotoimenpiteiden suorittamisen varmistamiseksi. Vakuuden tulee olla voimassa 1 vuosi lupa-ajan päättymisestä eli 30.6.2034 asti.

56. Luvanhaltijan hakemuksesta vakuussummaa voidaan pienentää jälkihoitotoimenpiteiden edessä. Mikäli osa-alueen jälkihoito voidaan tarkastuksella hyväksyä suoritetuksi, vakuussummaa voidaan pienentää jälkihoidetun alueen pinta-alaa vastaavalla osuudella, kuitenkin siten, että kaikkien jälkihoitotoimenpiteiden jälkeen jäljelle jäävä vakuussumma on 20 000 €. Jäljelle jäävä vakuus on istutusten kasvuun lähdön varmistamiseksi ja se vapautetaan hyväksytyn lopputarkastuksen jälkeen aikaisintaan 1 vuoden kuluttua alueen jälkihoidon valmistumisesta. Vakuudeksi hyväksytään omavelkainen takaus, takausvakuutus tai pantattu talletus.

57. Toimintaa ei saa aloittaa ennen kuin valvontaviranomainen on hyväksynyt vakuuden. Vakuus palautetaan, kun ottamisalueella on tehty lopputarkastus, jossa koko alueen jälkihoito on hyväksytty.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. [REDACTED] on ensisijaisesti vaatinut, että ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja että toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta kielletään. Toissijaisesti muutoksenhakija on vaatinut lupamääräysten merkittävää tiukentamista etenkin siten, että suojavyöhykkeitä laajennetaan, liikenneturvallisuutta parannetaan ja melua aiheuttavan toiminnan toiminta-aikoja muutetaan. Lisäksi muutoksenhakija on vaatinut katselmuksen toimittamista.

Perusteluinaan muutoksenhakija on todennut muun muassa, että soranottoa koskeva kiinteistö kuuluu pohjavesialueeseen eikä päätöksessä ole lainkaan

riittäväällä tavalla otettu huomioon maa-ainesten oton vaikutuksia pohjavesiin. Alueella on myös paljon lähdepohjaisia tai kokonaan luonnontilaisia suolampia, joiden herkkään tasapainoon laajalla soranotolla on suuria vaikutuksia. Näitä vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu ja hakemus on puutteellinen vesistöjen suojelun vaikutusten arvioinnin osalta.

Vesientarkkailun vuosiraportissa on jo nyt havaittavissa pohjaveden laadullista heikkenemistä, muun muassa sameutta. Samalla alueella on myös historiaa liittyen ylisyvään soranottoon. Mikäli Rudus Oy myöhemmin syyllistyy toiminnassaan pohjaveden pilaamiseen ja/tai ylisyvään soranottoon, sanktioiden tulisi olla taloudellisesti erittäin tuntuvia, eikä ainoastaan näennäisiä. Sanktiot tulisi ottaa huomioon huomattavasti konkreettisemmalla tavalla toimintaehdoissa.

Muutoksenhakija on yhtynyt ympäristölautakunnan jäsenen [REDACTED] huomioon lupamääräyksien tarkentamistarpeesta ottoalueen laajan pohjavesivarannon turvaamiseksi. Rudus Oy:n tulee selvittää edellä mainitut asiat ja varmistaa, että soranotto ei vaaranna ympäristössä olevia pintavesistöjä eikä pohjaveden tasoa ja laatua.

Nykyinen Asemankulmalla oleva soranottotoiminta aiheuttaa merkittävää melu- ja pölyhaittaa lähialueen asukkaille. Karkkilan puolella toiminta-alueen välittömässä läheisyydessä on paljon vapaa-ajan asutusta ja muutaman kilometrin päässä Lopen puolella paljon ympärivuotista asutusta. Etenkin kiviaineksen murskauksessa syntyvä kolina kantautuu kilometrien päähän aiheuttaen alentunutta viihtyvyyttä alueen asukkaille. Lisäksi lastauksessa ja kuljetuksessa syntyy ympäristöä häiritsevää piippaus- ja kolinamelua. Työn urakaluonteisuus voimistaa negatiivisten haittojen vaikutusta ympäristöön, koska häiriöt eivät jakaudu tasaisesti pitkälle ajanjaksolle vaan kohdistuvat tiettyihin ajankohtiin.

Vaarana on, että toiminta sijoittuu ainakin osittain pintamaalle, jolloin murskaustoiminnan meluhaitta voimistuu. Toiminta-alueella on melko nuorta metsää, joka ei tarjoa merkittävää melu-, pöly- tai näkösuojaa. Kartoissa suojavyöhykkeiden leveys näyttää myös vaatimattomalta tai olemattomalta, eikä yhtiö siten ole riittäväällä tavalla ottanut huomioon meluhaittoja.

Meluhaittoihin ja niiden estämiseen liittyen muutoksenhakijalle aiheutuu myös tulonmenetystä siitä, että muutoksenhakijan omistamalla naapurikiinteistöllä ([REDACTED]) ei voi suorittaa talousmetsän hakkuuta. Metsäkiinteistöllä olisi metsäsuunnitelman ja -inventaarion mukaisesti hakkuukypsää metsää. Alueen soranottotoiminnan johdosta hakkuuta ei voi käytännössä toteuttaa, koska tällöin muutoksenhakijan [REDACTED] suuntaan ainoa merkittävä melu- ja myös näkösuoja poistuisi, ja soranotosta ja kiviaineksen murskauksesta johtuva melu kantautuisi entistä pidemmälle ja tunkeutuisi harvan suometsän läpi syvemmälle naapurustoon ja sukutilalle. Laajamittainen soranottotoiminta vaikuttaa muutoksenhakijan kiinteistöjen arvoon alentavasti. Pitkä toiminta-aika lisää alueen kiinteistöjen arvojen epävarmuutta ja arvonalenemaa.

Ennen yhteisluvan myöntämistä Rudus Oy:n tulee toimittaa viranomaisille ajantasaiset suunnitelmakuvat paremman käsityksen saamiseksi esimerkiksi kivenmurskaustoimintaan liittyen. Lisäksi Rudus Oy:n on arvioitava uudelleen soranottoalueen ympärille määritettyjen suojavyöhykkeiden laajuus ja laajentaa näitä merkittävästi melu- ja pölyhaittojen vaikutuksen minimoimiseksi.

Jatkuva sora-autoliikenne maaseutumaisella tiellä aiheuttaa suurta turvattomuuden tunnetta alueen kyläläisille.

Lupahakemuksessa esitetty aineisto on monilta osin vanhentunutta. Noin 10 vuotta sitten tehty YVA-selvitys on monelta osin puutteellinen ja vanhentunut. Liikennemäärän kasvuksi on arvioitu 3-13 %. Todellisuudessa hetkellisesti soranottoaikoina pelkästään yhdelle sorakuopalle kulkeva kuorma-autoliikenne merkitsee moninkertaista raskaan liikenteen kasvua normaaliin päivään verrattuna ja raskas liikenne voi vastata hetkellisesti yli puolta tiellä 134 kulkevasta liikenteestä. YVA-selostus on siten erittäin puutteellinen koskien soranoton vaikutuksia liikenteeseen ja liikenneturvallisuuteen. Analyysi perustuu mekaaniseen mallinnukseen ja vaikuttavuudeltaan merkittäviä toimenpiteitä ei juurikaan ole mainittu.

Selvien puutteiden johdosta sekä uskottavan ja ajantasaisen tilannekuvan saamiseksi ympäristölautakunnan, Karkkilan kaupungin ympäristötoimen, Vaasan hallinto-oikeuden tai jonkun muun viranomaistahon tulisi tulla jonakin tavallisena soranottopäivänä paikan päälle tekemään katselmus ja todeta todelliset liikennemäärät. Tähän mennessä tehtyjen lupapäätösten seuraukset tulisi arvioida uudelleen sekä ottaa huomioon ennen kuin uusia lupia myönnetään.

Noin 150 000 kuution haku- ja noutokuljetusten lisäys vuodessa jo nyt ylisuureen raskaan liikenteen määrään tiellä 134 heikentää entisestään seudun liikenneturvallisuutta, altistaa alueen asukkaat raskaan liikenteen riskeille ja usean asukkaan kohdalla pakottaa heitä myös vähentämään ulkoiluun lastenvaunujen, lemmikkien tai polkupyörien kanssa. Lähialueiden yleisten liikennehaittojen lisäksi myös Vuonteenmäellä olevilla risteysalueilla soranotosta aiheutuu vaaratilanteita. Raskaan liikenteen tuleminen tielle 134 aiheuttaa vaaraa muulle liikenteelle ja haittoja on mahdoton kokonaan ehkäistä.

Ennen yhteisluvan myöntämistä Rudus Oy:n tulee päivittää YVA-selvitys ja toimittaa viranomaisille uskottava arvio hankkeen vaikutuksista liikennemääriin sekä esittää uskottavasti toimenpiteitä, joissa soranottoalueelta tielle 134 tulevan raskaan liikenteen turvallisuusriskejä voidaan rajoittaa. Erityisesti yhtiön tulee vapaaehtoisesti rajoittaa toiminnan volyyymia suunnitellusta 150 000 kuution vuosimäärästä tasolle, joka on alueen liikenneturvallisuuden, maaseutumaisen tien 134 kapasiteetin ja lähiympäristön asukkaiden turvallisuudentunteen ja viihtyvyyden suhteen realistisella tasolla.

Myönnetyn yhteisluvan toiminta-ajat ovat lähistön asukkaiden kannalta kohtuuttomat. Laajoissa päivittäisissä toiminta-ajoissa ei ole lainkaan otettu huomioon lähiympäristön viihtyvyyden alenemaa eikä melu- ja liikennevaikutuksia. On kohtuutonta, että paikallisväestön pitäisi sietää raskasta liikennettä ja kivenmurskausta myös iltaisin ja aikaisin aamulla. Järkevällä suunnittelulla mikä tahansa moderni teollinen toiminta tulee olla mahdollista järjestää asukkaiden normaalin arkirytmien klo 8-18 aikarajoissa, häiritsemättä turhaan heidän vapaa-aikaansa.

Yhtiön aiemmassa ympäristölupapäätöksessä vuodelta 2009 toimintaehdot on asetettu huomattavasti tiukemmin ja lähiympäristön runsas vapaa-ajan asutus huomioon ottaen. Toiminta kiellettiin juhannuksesta lukien heinäkuun loppuun sekä melua aiheuttava toiminta kiellettiin lauantaisin, sunnuntaisin ja arkipyhäpäivinä. Ympäristölautakunta ei ole päätöksessään esittänyt perusteita toiminnan laajentamiselle MURAU-asetuksen maksimimääriin.

Ympäristölautakunta ei ole päätöksessään lainkaan ottanut huomioon asukkaiden lupahakemuksesta esitettyjä huomioita ja alueen asukkaiden vahvaa vastustusta soranottoa kohtaan.

Mikäli yhteislupa myönnetään, soranotto- ja kivenmurskaustoiminnan toiminta-aikoja on rajoitettava. Minimivaatimuksena on rajata ympäristölle melua aiheuttavaa toimintaa samalla tavalla kuin Rudus Oy:lle vuonna 2009 annetussa ympäristöluvassa eli kieltää melua aiheuttava toiminta juhannuksesta lukien heinäkuun loppuun ja kokonaan lauantaisin, sunnuntaisin ja arkipyhinä.

Perimätiedon mukaan Vuonteenmäellä, juuri Rudus Oy:n suunnitteleman alueen kohdalla, on ollut mestauspaikka. Kyseessä on Vaskijärven kylän merkittävimpiin kuuluva muinaismuistopaikka. Vaskijärven kyläyhdistyksen, Museoviraston ja muiden kulttuuriperinnön säilyttämiseen erikoistuneiden tahojen kanssa muinaismuistoalueen suojelun tarve tulee selvittää ja dokumentoida tarkasti.

Soranottoalue laajenee uudelle alueelle ja muokkaa Vuonteenmäen ympäristöä merkittävästi. Alueen maisema muuttuu pysyvästi ja Karkkilan ja Lopen rajan maamerkinä oleva Vuonteenmäki menettää ison osan metsäisestä harjualueestaan.

2. [REDACTED] ja Vaskijärveläiset ry ovat valituskirjelmästä tarkemmin ilmenevin perustein vaatineet, että ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja asia palautetaan lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi valituskirjelmässä tarkemmin esitetyllä tavalla. Lisäksi muutoksenhakijat ovat vaatineet aloitusvaakuden korottamista jälkihoitokustannuksia vastaavaksi.

Valituskirjelmässä [REDACTED] valitusoikeutta on perusteltu perustuslain 2 §:n 2 momentilla ja korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä 21.7.2015 taltio 2040. Maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain valitusoikeudetta koskevat säännökset eroavat toisistaan, joten perustuslailla on etusija. Pohjaveden juomakelpoisena säilyttäminen on osallistumista ja vaikuttamista yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Vaskijärveläiset ry on 16.12.2019 hallinto-oikeuden pyynnöstä toimittanut hallinto-oikeudelle valituskirjelmän täydennyksenä yhdistyksen sääntöjen mukaisesti allekirjoitetun kirjelmän, jolla yhdistys on ilmoittanut yhtyvän [REDACTED] valitukseen.

[REDACTED] on 27.12.2019 hallinto-oikeuden pyynnöstä täydentänyt valituskirjelmää lisäselvityksellä muutoksenhakuoikeutensa perusteista. [REDACTED] on uudistanut, että hänellä on valitusoikeus Suomen perustuslain 2 §:n 2 momentin nojalla ja esittänyt, että ympäristönsuojelulain valitusoikeussäännös on perustuslain vastainen.

[REDACTED] on 30.1.2019 hallinto-oikeuteen saapuneessa kirjelmässään vielä perustellut valitusoikeuttaan Etelä-Suomen aluehallintovirastolle 15. ja 16.8.2019 sähköpostitse osoittamallaan kysymyksillä ja sillä, että aluehallintovirasto on vastannut vain murto-osaan niistä. Kysymykset liittyvät maa-aines-

ten haudattamiseen pohjavedenpinnan alapuolelle ja Karkkilan kaupungin ympäristölautakunnan päätökseen 3.12.2019 § 66. [REDACTED] on 10.1.2020 hakenut Vaasan hallinto-oikeudelta muutosta kyseiseen päätökseen.

Vaskijärveläiset ry on 31.1. 2020 ilmoittanut peruuttavansa valituksen omalta osaltaan.

Karkkilan kaupungin ympäristölautakunta on lausunnossaan todennut, että muutoksenhakija 2 on näyttänyt laajalla aineistollaan Karkkilan alueella tehtyjä lupamääräysten vastaisuuksia ja jälkihoidon keskeneräisyyksiä. Tällaisen toimintakulttuurin mahdollinen jatkuminen aiheuttaa riskejä Karkkilan kunnan asukkaiden ja yritysten vesihuollolle ja kustannuksille. Asianosaisuutta tulee tarkastella tästä näkökulmasta.

Soranottoalueen onnistuneella jälkihoidolla pyritään varmistamaan laadukkaana pohjaveden muodostuminen tulevaisuudessakin. Muun toimen ohella on alueen alkuperäisten pintamaannosten talteenotto ja kaivuun jälkeinen palauttaminen erittäin merkittävä toimenpide laadukkaana pohjaveden muodostumisprosessin palauttamiseksi. Siksi on lupakäsittelyn kannalta tärkeää, että pintamaannokseenkin liittyvät hakemusdokumentit ovat ajantasaiset ja lupamääräykset ovat yksiseitteiset.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat sekä liikenne- ja infrastruktuuri -vastuualueet ovat antaneet vastineen.

Rudus Oy on antamassaan vastineessa todennut muun muassa, että muiden kuin Vaskijärvi I -alueen lupapäätösten lupamääräykset ja jälkihoidon mahdolliset keskeneräisyydet tulee käsitellä erikseen niitä koskevissa menettelyissä. Kyseessä olevan Vaskijärven I lupapäätöksessä esitetyt lupamääräykset ja suunnitelmat täyttävät niille asetetut lakisääteiset vaatimukset, yleiset hyvät käytännöt, ohjeet ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan sekä tapauskohtaisen harkinnan. Muiden alueiden mahdolliset valvonnan tai jälkihoidon puutteet menneisyydessä eivät voi antaa muutoksenhakijalle asianosaisuutta erillisen Vaskijärvi I -alueen osalta.

Soranoton vaikutuksia pinta- ja pohjavesiin on selvitetty ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä (YVA-menettely) vuosina 2008-2009. Vaskijärvi I -alueen soranotto on yhdessä viereisten soranottoalueiden kanssa ollut mukana arvioinneissa. Pohjaveden virtaussuunta alueella on luoteesta kaakkoon. Vaskijärvi I -alueen kaakkoispuolella ei sijaitse sellaisia luonnontilaisia vesistöjä tai kaivoja, joihin soranotolla voisi olla vaikutusta. Pinta- ja pohjavesien nykytilanne ei ole muuttunut merkittävästi ympäristövaikutusten arvioinnin jälkeen. Hakemuksessa on esitetty ja lupapäätöksessä on määrätty useita toimenpiteitä pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi. Myös pinta- ja pohjavesien tarkkailut tullaan hoitamaan lupamääräysten edellyttämällä tavalla.

Kaivun pohjan tasossa noudatetaan lupapäätöksessä esitettyjä tasoja niin, että kaivua ei uloteta 4 metriä lähemmäksi ylintä havaittua pohjaveden pintaa. Pohjaveden pinnankorkeutta ja laatua on tarkkailtu yli 10 vuoden ajan. Seurantatiedot osoittavat, että pohjavesien tilassa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia. Alueen eteläosan alinta ottotaso on korotettu metrillä tasolta +129,5 metriä tasolle +130,5 metriä tehtyjen pohjavesihavaintojen mukaisesti. Vanhan kaivun ylisyyvä kaivu on viranomaisen valvonnassa hyväksytysti täytetty

vuonna 2017. Alueen pohjoisosaan on asennettu vuoden 2018 loppupuolella 2 uutta pohjavesiputkea ELY-keskuksen antaman lausunnon 17.10.2018 mukaisesti.

Vuoden 2019 vesientarkkailun vuosiraportissa todetaan muun muassa, että keväällä 2019 putken P5 vesi oli edelleen sameaa. Vesi oli sameutta lukuun ottamatta hyvää talousvettä. Putken P5 sameuden arvioidaan johtuvan siitä, että putki on uusi. Asennuksen jälkeen kestää aikansa, että veden sameus laskee. Lisäksi näytteen pumppaus vesiputkesta voi aiheuttaa sameutta näytteisiin. Alueella ei vuonna 2019 ollut toimintaa, joten vaihtelut pohjavedessä ovat olleet alueen luontaista vaihtelua.

Pohjaveden virtaussuunta alueella on luoteesta kaakkoon. Vaskijärvi I -alueen kaakkoispuolella ei sijaitse sellaisia luonnontilaisia vesistöjä tai kaivoja, joihin soranotolla voisi olla vaikutusta. Rudus Oy on esittänyt hakemuksessaan ja lupapäätöksessä on määrätty useita toimenpiteitä pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi.

Alueelle rakennettava tukitoiminta-alue suojataan mahdollisten vuotojen varalta asianmukaisesti. Alueella käytettävät öljyt varastoidaan siten, että vuodon riski on erittäin pieni. Lisäksi alueella työskenneltäessä kiinnitetään erityistä huomiota laitteiden ja koneiden kuntoon sekä öljyjen ja polttoaineiden huolelliseen käsittelyyn. Tukitoiminta-alueelle varataan turvetta tai muuta öljynimeytysainetta riittävä määrä (50–100 l), jotta mahdollisen öljyvahingon sattuessa voidaan heti ryhtyä asianmukaisiin torjuntatoimenpiteisiin. Myös työkoneissa säilytetään imeytysainetta.

Alueella säilytetään polttoaineita ja öljytuotteita vain toiminnassa käytettäviä työkoneita ja laitteita varten, korkeintaan 9 000 l kerrallaan. Polttoaineet säilytetään lukittavassa kaksoisvaippasäiliössä, jossa on ylitäytön estimet, tai vaihtoehtoisesti valuma-altaallisissa konteissa. Mahdolliset vaaralliset jätteet varastoidaan lyhytaikaisesti tiiviissä ja lukittavassa kontissa.

Toiminta järjestetään siten, että melulle ja pölylle asetetut ohje- ja raja-arvot eivät ylity lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Melu- ja pölypäästöjä vähennetään käyttämällä parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Meluntorjunnassa hyödynnetään murskauslaitoksen kotelointien ja kumitusten lisäksi varastokasoja/meluväljejä sijoittamalla niitä murskauslaitoksen läheisyyteen. Lisäksi murskauslaitoksen etäisyys lähimpiin häiriintyviin kohteisiin on aina vähintään 300 metriä. Ottotaso tulee olemaan ympäröivää maastoa matalammalla ja murskauslaitos pyritään teknisten mahdollisuuksien mukaan sijoittamaan mahdollisimman syväälle tasolle ja lähelle ottorintausta siten, että murskauslaitosta ympäröivän maaston korkeus torjuu osaltaan tehokkaasti melun leviämistä ottamisalueen ulkopuolelle. Edellä mainitut toimintatavat vähentävät samalla myös mahdollisia pölypäästöjä.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn yhteydessä tehtyjen melumallinnusten mukaan toiminnan äänitaso ei tule ylittämään melulle asetettuja ohjearvoja lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Mikäli ohjearvot ylittyisivät, tullaan asia korjaamaan viipymättä parantamalla meluntorjuntaa.

Edellä mainittujen torjuntakeinojen lisäksi pölyntorjunnassa käytetään kaste-

lua. Soraa kastellaan murskatessa murskauslaitoksen kastelujärjestelmillä. Lisäksi kuljettimien päästä putoavan soran putoamiskorkeus pidetään mahdollisimman pienenä. Myös soranottoalueen liikennöintialueita kastellaan aina tarvittaessa.

Lupaharkinnan piiriin eivät lähtökohtaisesti kuulu liikennekysymykset sellaisilla yleiseen liikenteeseen luovutetuilla alueilla, jotka eivät kuulu luvan hankijan vastuulle. Erityistä huomiota kiinnitetään kuitenkin liikenneturvallisuuteen sekä liikenteen aiheuttamien melu-, pöly- ja tärinävaikutusten ehkäisyyn.

Lupapäätöksessä esitetyt toiminta-ajat ovat MURAUS-asetuksen (VNa 800/2010) mukaiset. Toiminta ei ole jatkuvaa. Aktiivista toimintaa on arviolta 4-7 kuukautta vuodessa. Toimintajaksot riippuvat pitkälti markkinatilanteesta.

Valituksessa 1 mainittua muinaisjäännöstä ei löydy Museoviraston muinaisjäännösrekisteristä eikä muinaisjäännöksen merkittävyyden arvioinnista löydy yleistä tietoa. Rudus Oy toimii muinaismuistolain mukaisesti ja keskeyttää toiminnan, mikäli merkkejä mestauspaikasta havaitaan toiminnan aikana. Vaskijärvi I -alueella on ollut soranottoa pitkästi, eikä nykyisen lupapäätöksen mukainen toiminta aiheuta merkittäviä muutoksia alueen maisemakuvaan.

Karkkilan kaupungille, Karkkilan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle, Lopen kunnalle ja Lopen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen. Vastineita ei ole annettu.

██████████ on varattu tilaisuus vastineen antamiseen. Vastinetta ei ole annettu.

██████████ on antanut vastaselityksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Asian käsittely ██████████ ja Vaskijärveläiset ry:n yhteisestä valituksesta raukeaa Vaskijärveläiset ry:n osalta.
2. Hallinto-oikeus jättää tutkimatta ██████████ ja Vaskijärveläiset ry:n yhteisen valituksen ██████████ osalta.
3. Hallinto-oikeus hylkää ██████████ vaatimuksen katselmuksen toimitamisesta.
4. Hallinto-oikeus hylkää ██████████ valituksen.

Perustelut

1. Asian käsittelyn raukeaminen Vaskijärveläiset ry:n osalta

Vaskijärveläiset ry on peruuttanut valituksensa.

2. Valituksen tutkimatta jättäminen ██████████ osalta

Sovellettavat oikeusohjeet

Hallintolainkäyttölain (586/1996) 51 §:n 2 momentin mukaan, jos valitusta ei

ole tehty määräajassa tai jos asian tai siinä esitetyn vaatimuksen ratkaisemiselle on muu este, valitus tai vaatimus jätetään tutkimatta.

Tuomioistuinlain 4 luvun 1 §:n mukaan hallinto-oikeus käsittelee ja ratkaisee ne hallinto-oikeudelliset valitukset, hallintoriita-asiat ja muut asiat, jotka säädetään kuuluviksi sen toimivaltaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettussa laissa (808/2019) tai muussa laissa.

Ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan valitusoikeus on asianosaisella.

Maa-aineslain 20 a §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtien mukaan valitusoikeus on 1) asianosaisella ja 2) kunnan jäsenellä.

Maa-aineslain 20 §:n 2 momentin mukaan maa-aines- ja ympäristölupa-asiaa koskevaan yhteiseen lupapäätökseen haetaan muutosta siten kuin ympäristönsuojelulain 190, 191, 196 ja 197 §:ssä säädetään. Asianosaiseen sovelletaan tällöin, mitä ympäristönsuojelulain 43 §:n 1 momentissa säädetään.

Ympäristönsuojelulain 43 §:n mukaan asianosaisilla tarkoitetaan niitä, joiden oikeutta tai etuutta asia saattaa koskea.

Suomen perustuslain 2 §:n 2 momentin mukaan kansanvaltaan sisältyy yksilön oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen.

Suomen perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi.

Saman pykälän 2 momentin mukaan käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Suomen perustuslain 106 §:n mukaan jos tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lain säännöksen soveltaminen olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa, tuomioistuimen on annettava etusija perustuslain säännökselle.

Oikeudellinen arviointi

Kysymyksenasettelu hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeuden on ensiksi arvioitava, onko [REDACTED] valitusoikeus maa-aines- tai ympäristönsuojelulain perusteella. Mikäli vastaus tähän on kielteinen, on hallinto-oikeuden vielä arvioitava, tuleeko [REDACTED] valitus tästä huolimatta tutkittavaksi sillä perusteella, että valituksen tutkimatta jättäminen olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa.

Tarkastelun rajaaminen

[REDACTED] on toimittanut hallinto-oikeudelle suuria määriä kirjelmiä, joissa käsitellään Karkkilan kaupungin toimintaa eri asiayhteyksissä ja joihin Karkkilan

ympäristölautakuntakin on lausunnossaan viitannut. [REDACTED] vastaselitykseen on liitetty lisäselvitystä. Asiassa ei ole ilmennyt, että kirjelmät ja lisäselvitykset liittyisivät suoraan nyt valituksenalaiseen päätökseen, vaan ne liittyvät joko muihin päätöksiin tai koskevat yleisimmin Karkkilan kaupungin toimintaa eri asiayhteyksissä.

Tuomioistuinlain 4 luvun 1 §:n perusteella Vaasan hallinto-oikeuden toimivaltaan ei kuulu Karkkilan kaupungin taikka sen luottamus- tai virkahenkilöiden toiminnan asian- ja lainmukaisuuden valvonta. Hallinto-oikeus ei myöskään ole toimivaltainen valvomaan tai varmistamaan, että toiminnanharjoittajat ja viranomaiset todella noudattavat hallinto-oikeuden antamia päätöksiä. Hallinto-oikeuden toimivaltaan kuuluu vain tutkia, onko yksittäinen valituksenalainen päätös lainmukainen. Tämän vuoksi edellä mainittuja kirjelmiä ja lisäselvityksiä ei voida ottaa huomioon arvioitaessa, onko [REDACTED] oikeus valittaa juuri nyt kysymyksessä olevasta yksittäisestä Karkkilan ympäristölautakunnan päätöksestä 24.9.2019 § 46.

[REDACTED] valitusoikeus maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain perusteella

Tässä asiassa on kyse maa-aineslain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettusta niin sanotusta yhteiskäsittelyasiasta, jota koskevaan lupapäätökseen haetaan muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään. Ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain muutoksenhakusäännökset poikkeavat toisistaan sikäli, että ympäristönsuojelulaissa ei ole maa-aineslain 20 a §:n 1 momentin 2 kohtaa vastaavaa säännöstä, jonka mukaan valitusoikeus voi olla pelkästään kunnan jäsenyyden perusteella.

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laeiksi ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain muuttamisesta (HE 257/2014 vp) sivulla 53 on tältä osin lausuttu seuraavasti: ”Ympäristönsuojelulain mukainen valitusoikeus ei sisällä maa-aineslain tavoin kunnan jäsenen valitusoikeutta. Kun yhteiskäsittelyssä annettun luvan osalta valitusoikeuteen sovellettaisiin ympäristönsuojelulain 191 §:ää, ei kunnan jäsenellä olisi valitusoikeutta lupapäätökseen edes lupapäätöksen maa-ainesten ottamista koskevan osan osalta.”

Edellä esitetyn perusteella [REDACTED] ei ole tässä asiassa valitusoikeutta kunnan jäsenyyden perusteella, eikä hänen valitusoikeuttaan muutoinkaan arvioida maa-aineslain säännösten perusteella. Tällä on myös se merkitys, että [REDACTED] valituskirjelmään liitetyllä korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä 21.7.2015 taltionumero 2040 ei ole merkitystä, koska tuossa asiassa oli kyse nimenomaan maa-aineslain perusteella ratkaistusta asiasta.

Väestö- ja kiinteistötietopalveluista saatujen selvitysten sekä karttatarkastelun perusteella [REDACTED] omistamat kiinteistöt sijaitsevat lähimmillään noin 6,7 kilometrin päässä lupapäätöksen mukaisesta toiminta-alueesta sen eteläpuolella. Alueen liikenne tapahtuu asiassa saadun selvityksen mukaan Läyliäistentien (tie 134), joka ei kulje [REDACTED] kiinteistön taikka hänen kotiosoitteensa ohi.

Edellä esitetty ja asiassa saatu muu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisessa päätöksessä tarkoitettujen toiminnan ympäristövaikutukset eivät ulotu [REDACTED] kiinteistöille tai pihapiiriin siinä määrin, että toiminta saattaisi vaikuttaa hänen oikeuteensa tai etuunsa, eikä hän siten ole asianosainen tässä asiassa. Tämän vuoksi ja kun asiassa ei ole ilmennyt

muutakaan syytä katsoa [REDACTED] olevan asianosainen, ei hänellä ole oikeutta hakea valittamalla muutosta nyt kysymyksessä olevaan Karkkilan ympäristölautakunnan päätökseen.

Perustuslain vastaisuuden arviointi

Hallituksen esityksessä Eduskunnalle uudeksi Suomen Hallitusmuodoksi (HE 1/1998 vp) sivulla 74 on perustuslain 2 §:n 2 momentin osalta lausuttu seuraavaa: ”Säännös viittaa yksilön osallistumiseen ja vaikutusmahdollisuuksien turvaaminen yhteiskunnallisen toiminnan eri tasoilla. Siten se kattaa esimerkiksi äänestämisen vaaleissa ja kansanäänestyksissä, muunlaiset osallistumis- ja vaikuttamiskeinot samoin kuin kansalaisyhteiskunnan omaehtoisen toiminnan ja yksilön vaikuttamisen omassa lähiympäristössään itseensä ja elinympäristöönsä vaikuttaviin päätöksiin. Säännös viittaa myös yleisemmin erilaisiin ihmisten yhteistoiminnan muotoihin.”

Ottaen huomioon hallituksen esityksessä esitetty ja se, että muutoksenhakuoikeudesta on erikseen säädetty perustuslain 21 §:ssä hallinto-oikeus katsoo, että yksilön oikeudella osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen on perustuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu oikeutta poliittisluontoiseen vaikuttamiseen, eikä säännöksellä ole tarkoitettu laajentaa muutoksenhakuoikeutta laissa säädetystä.

Perustuslain 21 § vastaa sanamuodoltaan Suomen hallitusmuodon 16 §:ää (17.7.1995/969). Hallituksen esityksessä HE 1/1998 vp sivulla 80 viitataan tältä osin hallituksen esitykseen Eduskunnalle perustuslakien perusoikeussäännösten muuttamisesta (HE 309/1993 vp), jonka sivulla 74 lausutaan seuraavasti: ”Säännös ei oikeuttaisi saattamaan mitä hyvänsä asiaa tai päätöstä yksilön valitseman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Esimerkiksi tuomioistuinten toimivalta määräytyisi edelleen asiaa koskevan erityislainsäädännön nojalla.”

Säännöksen sanamuoto ja hallituksen esityksessä esitetty huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että myöskään perustuslain 21 § ei edellytä valituksen tutkimista silloin, kun valituksenalainen päätös ei saata vaikuttaa muutoksenhakijan oikeuteen tai etuun.

Johtopäätös

[REDACTED] ei ole ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin tarkoittama asianosainen tässä asiassa, eikä hänellä siten ole oikeutta hakea valittamalla muutosta valituksenalaiseen päätökseen. Asiassa ei ole ilmennyt perusteita pitää tätä lopputulosta perustuslain vastaisena. [REDACTED] ja Vaskijärveläiset ry:n valitus on siksi jätettävä [REDACTED] osalta tutkimatta.

3. Katselmus

Hallintolainkäyttölain 41 §:n mukaan asian selvittämiseksi voidaan toimittaa katselmus. Kun otetaan huomioon peruste, jonka vuoksi muutoksenhakijat ovat pyytäneet katselmuksen toimittamista, sekä asiakirjoista saatava selvitys, katselmuksen toimittaminen ei ole asian selvittämiseksi tarpeen.

4. Pääasia

Sovelletut oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan päästöllä tarkoitetaan ihmisen toiminnasta aiheutuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä, johtamista tai jättämistä yhdestä tai useammasta kohdasta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään. Saman momentin 2 kohdan mukaan ympäristön pilaantumisen tarkoitetaan sellaista päästöä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa: a) terveyshaittaa; b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille; c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista; d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä; e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä; f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Ympäristönsuojelulain 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä.

Samana pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan:

- 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski;
- 2) vaikutusalueen herkkyys ympäristön pilaantumiselle;
- 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta;
- 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus;
- 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1–5 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa:

- 1) terveyshaittaa;
- 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa;
- 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta;
- 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella;
- 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset:

- 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista;
- 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä;
- 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä;
- 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa;
- 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimituksista;
- 6) muista toimituksista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Ympäristönsuojelulain 124 §:n 1 momentin mukaan sen lisäksi, mitä ympäristövahinkojen korvaamisesta annetussa laissa (737/1994) säädetään, vesistön pilaantumista koskevaan korvausasiaan sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään.

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista.

Saman pykälän 2 momentin mukaan arvioitaessa rasituksen kohtuuttomuutta on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntyminen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin mukaan maa-aineslaissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu:

- 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista;
- 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista;

3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai

4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Saman pykälän 4 momentin mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-aineseesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Maa-aineslain 5 §:n 1 momentin mukaan lupaa haettaessa on ainesten ottamisesta ja ympäristön hoitamisesta sekä, mikäli mahdollista, alueen myöhemmästä käyttämisestä esitettävä ottamissuunnitelma. Tämä ei kuitenkaan ole tarpeen, jos hanke laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan on vähäinen.

Saman pykälän 2 momentin mukaan suunnitelmaa laadittaessa on tarvittavassa laajuudessa selvitettävä vallitsevat luonnonolosuhteet, ainesten määrä ja laatu sekä hankkeen vaikutukset ympäristöön ja luonnonolosuhteisiin.

Maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslain 9 §:n mukaan jos ainesten ottaminen alentaa viereisen tai lähitöllä sijaitsevan kiinteistön arvoa tai aiheuttaa muuta sellaista vahinkoa tai haittaa kiinteistön käyttämiselle, mitä ei ole pidettävä vähäisenä, on kiinteistön omistajalla ja haltijalla oikeus saada ainesten ottajalta täysi korvaus haitasta, joka ainesten ottamisesta hänelle aiheutuu. Korvausta on vaadittava viiden vuoden kuluessa vahingon tai haitan aiheutumisesta. Jollei korvauksesta sovita, kysymys oikeudesta korvaukseen ratkaistaan ja korvaus määrätään kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annettua lakia noudattaen toimituksessa, jota haetaan Maanmittauslaitokselta.

Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (800/2010) eli niin sanotun MURRAUS-asetuksen 1 §:n mukaan kyseisessä asetuksessa säädetään kivenlouhimon, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamon ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksista silloin, kun toimintaan on oltava ympäristölupa.

Saman asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan pölylähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle.

Saman asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan kuormattavan ja murskauslaitteiston kuljettimelta varastokasaan putoavan kiviaineksen pölyämistä on estettävä säätämällä putoamiskorkeus mahdollisimman pieneksi, kiinnittämällä murskauslaitteiston kuljettimien päähän pölyämistä estävät suojat tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Saman asetuksen 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alt-

tiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB.

Saman pykälän 2 momentin mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB.

Asiassa saatu selvitys

Sijainti

Suunniteltu toiminta koskee maa-ainesten ottoa ja murskausta Karkkilassa Vaskijärvi I -soranottoalueella kiinteistöllä Saarenmaa 224-411-7-107. Suunnittelualue sijaistee Asemankulman alueella, missä on ollut soranottoa 1990-luvulla. Rudus Oy:llä on ollut maa-aines- ja ympäristölupa alueelle 2010–2017, mutta tällöin toimintaa ei ole ollut.

Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaavassa hakemuksen kohde sijoittuu alueelle, jolla on maakunnan kiviaineshuollon kannalta merkittäviä kiviainesvaroja. Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa alue on merkitty pohjavesialueeksi. Alueen oikeusvaikutteettomassa yleiskaavassa alue on varattu maa- ja metsätaloukskäyttöön. Alueella ei ole asemakaavaa.

Lähimmät asuinrakennukset sijaitsevat Säynäislammitien varressa noin 300 metrin etäisyydellä ottoalueesta ja 500 metrin säteellä ottoalueesta on noin 10 asuintaloa. Koillispuolella lähin asuintalo on noin 600 metrin päässä. Siirrettävä murskauslaitos sijoitetaan alueella aina niin, että se on yli 300 metrin etäisyydellä asutuksesta, käytännössä etäisyys on yli 400 metriä miltei joka tilanteessa.

Morenia Oy:n soranottoalue on rajanaapurina Vaskijärvi I -alueen lounaispuolella. Destia Oy:n ja Espoon Sora Oy:n ottoalueet sijaitsevat Läyliäistentien toisella puolella suunnitellun ottoalueen länsipuolella.

Vaskijärvi I -alueen keskiosassa kasvaa nuorta taimikkoa, ja alueen itäosa on miltei avohakattu. Alueen eteläpuolella sijaitseva Santalansuo ja itäpuolella sijaitseva Sorttasuo ovat voimakkaasti ojitettuja.

Toiminta

Vaskijärvi I -alueen koko on 20,5 ha, josta ottoalue on 19,7 ha ja kaivualue 16,5 ha. Soranoton kokonaismäärä on 1,45 milj. m³ ktr (2,9 milj. t). Hiekan ja soranotto tapahtuu kaivualueella, jossa kaivu voidaan suorittaa jyrkkinä rintaüksina siten, että luiskien loivennus kaltevuuteen 1:3 onnistuu ottoalueella ottoalueen rajaa ylittämättä. Suunnittelualan korkotaso koskemattomilla alueilla on +135 – +148 metriä (N60) ja otetuilla alueilla +127 – +133 metriä

(N60). Suunnitelman mukaan alueen alin ottamissyvyys alueella vaihtelee välillä +130,5 – +135,0 metriä (N60). Pohjaveden suojelemiseksi kaivualueella jätetään vähintään 4 metrin paksuinen suojakerros pohjavesitasoon nähden. Mikäli alueella tavataan kalliopintaa, jätetään sen päälle noin metrin paksuinen hiekkakerros.

Ottotoiminta on vaiheistettu kolmeen vaiheeseen. Vaiheessa 1 kaivu etenee nykyisestä vanhasta sorakuopasta pohjoiseen ja eteläinen alue toimii varastoalueena. Seuraavaksi kaivu etenee edelleen itään. Nykyisen kuopan itäreunalla oleva pintamaiden varastokasa jää paikoilleen siihen saakka, kun vaiheen 1 maisemointitoimenpiteet voidaan aloittaa. Vaiheessa 2 kaivu etenee nykyisen vanhan kuopan alueelle. Tässä vaiheessa vanha pintamaakasa poistetaan ja käytetään vaiheen 1 maisemointiin. Vaiheessa 3 ottoa suoritetaan alueen länsi/lounaisosassa ja alue yhtyy luiskalla naapurikiinteistön ottoalueeseen. Ottotoiminnan loputtua kokonaan tehdään koko alueen viimeistelevät maisemointitoimenpiteet. Maisemoinnin tavoitteena on, että alue on luonnon monimuotisuuden kannalta arvokkaampi kuin sen alkaessa. Tämä voidaan toteuttaa muun muassa muotoilemalla alueen pohjaa kumpuilevaksi ja jättämällä alueelle kiviä ja sorapintaisia laikkuja.

Alueella on tarkoitus murskata Vaskijärvi I -soranottoalueelta saatavan soran lisäksi muualta tuotavaa soraa, pääasiassa Vaskijärvi II -soranottoalueelta. Murskaamo toimii alueella 4–7 kuukautta vuodessa. Murskauksen tuotantomäärä on keskimäärin 135 000 t/a ja enintään 450 000 t/a. Määrään sisältyy mahdollinen muualta tuotavan kiviaineksen murskaus, jonka on arvioitu olevan keskimäärin noin 27 000 t/a. Murskauslaitos muodostuu esi-, väli- ja yhdestä tai useammasta jälkimurskaimesta. Laitos siirtyy kaivun edessä siten, että se on aina ottoalueen pohjatasolla ja mahdollisimman lähellä sen hetkistä kaivukohtaa ja rintausta. Lisäksi alueella tehdään soran seulontaa.

Valmistuotteiden varastot sijoittuvat mahdollisuuksien mukaan murskaus- ja seulontakohteiden läheisyyteen. Varastokasojen sijoittelulla vähennetään myös alueen melu- ja pölypäästöjen leviämistä.

Alueen lounaisosassa Vaskijärvi I -ottoalue seuraa kiinteistön rajaa. Rajan toisella puolella on käytössä oleva soranottoalue. Kiinteistöjen rajalla toteutettava maa-ainestenotosta on tehty luiskanvaihtosopimus. Muutoin ottoalue vastaa aikaisemman luvan mukaista aluetta. Hakemuksen kiinteistö on perustettu aiemman luvan myöntämisen jälkeen ja se on määritetty ottotarpeen ja aikaisemman luvan mukaan. Tämän seurauksena koillispuolella sijaitsevan kiinteistön rajalla ei ole noudatettu ohjeellista suojaetäisyyttä, ja etäisyys ottoalueen rajalta kiinteistöjen rajalle on vain noin 5 metriä. Läyliäistentie on noin 15 metrin etäisyydellä ottoalueesta.

Pohja- ja pintavedet

Ottoalue sijaitsee Asemanseutu-nimisellä 2. luokan pohjavesialueella. Pohjavesialueen kokonaispinta-ala on noin 2,54 km² ja muodostumisalueen pinta-ala noin 1,86 km². Pohjaveden virtaussuunta on luoteesta kaakkoon pohjaveden purkautuessa alueen itä/eteläpuolella sijaitseville Santalansuon ja Sorttasuon alueille. Pohjavettä purkautuu myös pohjavesialueen reunoille lähteistä, jotka eivät ole luonnontilaisia. Asemanseudun pohjavesialueella ei ole vedenottoa. Alueen asukkaat saavat talousvetensä omista pohjavesikaivoista, joista

suurin osa on porakaivoja. Kaivot sijaitsevat pohjaveden virtaus suunnan yläpuolella, joten kaivutoiminta ei vaikuta läheisten rengaskaivojen vesipintoihin.

Suunnittelun pohjaveden pinnankorkeutta on tarkkailtu neljästä putkesta (P1–4) neljä kertaa vuodessa. Putken P3 seuranta päättyi vuonna 2010 ja putken P4 seuranta alkoi vuonna 2007. Pohjaveden laatua on tarkkailtu putkesta P4 vuodesta 2008 alkaen. Vuonna 2005 asennettiin putki P5 putken P3 viereen. Vuonna 2018 alueen keskivaiheille on asennettu kaksi uutta putkea (P6 ja P7), jotka tulee sisällyttää pohjaveden tarkkailuun lupamääräyksen 41 mukaisesti.

Envimetria Oy:n laatiman vuoden 2019 vesientarkkailuraportin mukaan vuosien 1994–2019 mittauksissa pohjavesi on ollut korkeimmillaan Läyliäistentien reunassa putkessa P1 vuonna 1999 tasolla +128,6 metriä. Vanhan ottoalueen pohjalla putkessa P3 pinnankorkeus on ollut korkeimmillaan vuonna 1999 tasolla +126,3 metriä ja putkessa P5 vuonna 2018 tasolla 126,6 metriä. Laadunseurannassa on havaittu talousveden ohjearvon ylittyminen sameuden sekä rauta- ja mangaanipitoisuuksien osalta. Tämä on raportin mukaan johtunut näytteenoton yhteydessä veteen johtuvasta hienoaineksesta.

Lähin järvi, Levoilammi, sijaitsee noin 600 metrin päässä ottoalueesta pohjoiseen. Selvityksen perusteella alueella ei ole luonnontilaisia puroja, noroja, lähteitä, lampia tai järviä. Alueen itäpuolella on luonnontilaisen kaltainen noro, joka päättyy uudehkoon ojaan.

Pöly

Pölyä syntyy kuormauksesta, työmaaliikenteestä, kuljetuksista, seulonnasta ja murskauksesta. Tuulisella säällä pölyä syntyy myös varastokasoista ja kaivuun alueen seinistä. Leijuva pöly leviää tuulen mukana lyhyitä matkoja, merkittävintä pölylaskeuma kohdistuu ottamisalueelle tai sen välittömään läheisyyteen. Maa-aineksen käsittelystä ja kuljetuksista syntyvää pölyn leviämistä vähennetään kastelulla. Lisäksi pölyämistä vähennetään varastokasojen oikealla sijoittelulla ja työmaateiden säännöllisellä kunnostuksella. Pölyntorjunnassa ei käytetä suolaa. Ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä tehdyn mallinnuksen tulosten perusteella on arvioitu, etteivät soranoton aiheuttama pölypitoisuuden lisäys laskettuna yhteen keskimääräisen taustapitoisuuden kanssa ylitä pölypitoisuudelle annettuja ohjearvoja ja että maksimaaliset yhteispölyvaikutukset lähimmissä häiriintyvissä kohteissa ovat noin $9 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Melu

Ottamistoiminnassa melua syntyy kiviaineksen seulonnasta ja murskauksesta, kuormauksesta ja raskaasta liikenteestä. Murskaus ja seulonta sijaitsevat ottoalueen pohjatasolla ympäröivää maanpintaa alempana ja 4–8 metriä korkeiden varastokasojen ympäröiminä, jolloin ympäröivät rintaukset ja varastokasat vähentävät melun leviämistä.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä on mallinnettu Rudus Oy:n Vaskijärvi I- ja II -alueiden, Destia Oy:n ja Morenia Oy:n toimintojen aiheuttamaa melua. Laskennassa on otettu huomioon Vaskijärvi I -alueen murskaus, Vaskijärvi I ja Morenia Oy:n seulonta sekä liikennöinti alueilla ja Läyliäistentiellä. Laskenta on tehty oletuksella, että toiminta kaikilla alueilla etenee samanaikaisesti. Laskentatulokset on esitetty toiminnan alussa, keskivaiheessa ja lopussa.

Mallinnuksen mukaan tarkasteltujen vaihtoehtojen VE1 ja VE2 ottotoiminnasta aiheutuva melutaso ($L_{Aeq7-22}$) lähimmissä häiriintyvissä kohteissa on alkuvaiheessa 45–52 dB (7–8 kiinteistöä) ja keskivaiheessa 45–50 dB (5–10 kiinteistöä). Ilman Destia Oy:n seulan melusuojausta meluvallilla on melutaso lähimmässä häiriintyvissä kohteessa 52 dB. Laskennan perusteella soranoton melusta aiheutuva keskiäänitaso ei ylitä päiväajan ohjearvoa 55 dB lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Liikennöinti ja kuljetukset

Ottoalueelta on naapurikiinteistön kanssa yhteinen tieliittymä Läyliäistentielle (seututie 134). Maa-ainekuljetukset suuntautuvat Läyliäistentiellä sekä itään että länteen. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen mukaan liikennemäärä Läyliäistentiellä on 763–3 210 ajoneuvoa vuorokaudessa, josta raskaan liikenteen osuus on 5–9 %. Kaikkien alueiden ollessa toiminnassa liikennemäärän lisääntyminen Läyliäistentiellä on arviolta 6–13 %, mikä tarkoittaisi noin 90 kuljetusta vuorokaudessa. Arviolta 45 % alueiden liikenteestä suuntautuu itään kohti Karkkilaa ja 55 % länteen kohti Läyliäistä. Vaskijärvi I -alueen osalta keskimääräinen liikennemäärää on ottosuunnitelman perusteella 30 ajoneuvoa vuorokaudessa. Käytännössä kuljetuksissa on kausittaista sekä kysynnästä johtuvaa vaihtelua.

Vaskijärvi II -alueelta tuotava murskattava aines kuljetaan urakaluontoisesti välissä olevien soranottoalueiden läpi Vaskijärvi I -alueelle. Kuljetuksia on tällöin 20–40 kappaletta päivässä.

Oikeudellinen arviointi

Pohjavesi

Ympäristöministeriön julkaisun 2020:24, Maa-ainesten ottaminen, Opas aines-ten kestävään käyttöön, kappaleen 4.1.2.4 mukaan pohjaveden pinnan vaihtelu tulee ottaa huomioon määritettäessä suojakerrospaksuuksia. Pohjavesialueen lähisuojavyöhykkeelle ei suositella uusia ottamisalueita ja olemassa oleville alueille suojakerroksen tulisi olla vähintään 6 metriä. Pohjavesialueen kauko-suojavyöhykkeellä tulisi olla 4 metrin suojakerros.

Pohjaveden pinnankorkeuden pitkäaikaisen seurannan tulokset ja muu asiassa saatu selvitys sekä lupamääräyksessä 6 määrätty 4 metrin vähimmäissuojakerros huomioon ottaen maa-ainesten otosta ja alueen muista toiminnoista ei ennalta arvioiden aiheudu pohja- ja pohjaveden määrään tai laatuun merkittävää muutosta. Näin ollen ottotoiminnalla ei ennalta arvioiden ole vaikutusta pohjaveden pinnankorkeuteen eikä purkautumiseen. Hakemusta ei voida pitää puutteellisena pohjavesivaikutusten arvioinnin osalta.

Edellä esitetyn perusteella lupaa ei ole syytä kumota tai pohjavettä koskevia lupamääräyksiä muuttaa valituskirjelmästä esitetyillä perusteilla. Selvyiden vuoksi hallinto-oikeus toteaa, että aiemmin tapahtunut ylisyyvä soranotto ei liity nyt kyseessä olevaan asiaan eikä sitä, tai siihen liittyviä sanktioita, käsitellä tämän asian yhteydessä.

Melu ja pöly

Asemankulman soranottoalueiden toimintojen melua on arvioitu ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä vuonna 2009. Asiassa ei ole ilmennyt, että alueen melutilanne olisi tämän jälkeen muuttunut siten, ettei mallinnus ole enää ajantasainen, eikä asiassa ole ilmennyt muutakaan syytä pitää mallinnusta epäluotettavana. Asiassa saadun selvityksen perusteella Vaskijärvi I -alueen toimintoista hakemuksessa esitetyn ja lupamääräysten mukaisesti toimimalla ei ennalta arvioiden aiheudu lupamääräyksessä 32 annettua, MURAUS-asetusta asuinrakennusten osalta tiukempaa, melun raja-arvon ylitystä lähimmissä häiriintyvissä kohteissa taikka muutakaan maa-aines- tai ympäristönsuojelulain vastaista meluvaikutusta.

Ottaen huomioon edellä esitetty ja lisäksi se, että lupamääräyksen 39 mukaan melua on mitattava toiminnan eri vaiheissa ja ympäristöpäällikkö voi määrätä tarvittaessa yhteismelumittauksesta, on melusta annettuja lupamääräyksiä pidettävä ennalta arvioiden riittävinä.

Pölyvaikutuksista saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus pitää toiminnasta annettuja pölyntorjuntaa koskevia lupamääräyksiä 31 ja 33 riittävinä.

Liikenne

Ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa ja hakemuksessa arvioituja keskimääräisiä liikennemääriä ja liikenteen osuutta Läyliäistentiellä on pidettävä asianmukaisina, eikä Vaskijärvi I -ottoalueen aiheuttamaa liikennemäärän lisäystä Läyliäistentiellä voida asiassa saadun selvityksen perusteella pitää merkittävänä. Toiminta-aikoja koskeva lupamääräys 2 rajoittaa myös liikenteen aiheuttamaa meluhaittaa.

Liikenneturvallisuus ei ole ympäristönsuojelulain tarkoittama päästö tai pilaantumisen, eikä siihen liittyviä asioita siten arvioida ympäristölupa-asian yhteydessä.

Kulttuuriperintö / Muinaisjäänös

Valituskirjelmässä on esitetty, että alueella on perimätiedon mukaan ollut muinainen mestauspaikka. Asiasta ei ole esitetty muuta selvitystä. Edellä mainittu huomioon ottaen hallinto-oikeus pitää lupamääräystä 10 riittävänä mahdollisen muinaisjäänöksen huomioon ottamiseksi.

Maisemavaikutukset

Hanke sijoittuu osittain alueelle, jolla on jo ennestään ollut soran ottoa. Toiminta-alueen lähellä on muitakin soranottoalueita. Tämän perusteella ja kun asiassa ei ole esitetty tarkempaa selvitystä siitä, että alueella olisi erityisiä maisema-arvoja, ei valituksenalaista päätöstä ole syytä kumota maisemavaikutusten perusteella.

Toiminta-ajat

Lupamääräyksen 2 mukaiset toiminta-ajat vastaavat pääosin aikaisemman ympäristöluvan (Karkkilan ympäristölautakunta 2.12.2009 § 100) lupamääräyk-

sen 1 mukaisia toiminta-aikoja ja myös muutoksenhakijan valituksessaan esittämiä vaatimuksia. Asiassa saatu selvitys huomioon ottaen toiminta-aikojen rajoittaminen enemmälti ei ole perusteltua.

Taloudelliset seikat

Maa-aineslain 9 §:n mukaan muutoksenhakijalla on oikeus saada korvausta maa-aineksen ottamisesta mahdollisesti aiheutuvasta haitasta tai vahingosta, mutta tähän liittyvät kysymykset ratkaisee Maanmittauslaitos erillisessä menettelyssä. Ympäristönsuojelulain 124 §:n mukaan ympäristöluvan käsittelyn yhteydessä voidaan määrätä vain vesistön pilaantumisesta johtuvia korvauksia, millaisesta tilanteesta ei nyt ole kyse. Näin ollen muutoksenhakijan esittämät taloudelliset seikat eivät tule käsiteltäväksi tämän asian yhteydessä.

Johtopäätös

Edellä esitetty perusteella hallinto-oikeus katsoo, että hakemuksen ja päätöksen mukaan toimittaessa toiminnasta ei ennalta arvioiden aiheudu ympäristönsuojelulain 49 §:ssä mainittuja kiellettyjä vaikutuksia eikä maa-aineslain 3 §:ssä tarkoitettuja vaikutuksia. Hakemuksessa ja lupapäätöksessä määritelty toiminta täyttää luvan myöntämisen edellytykset sekä maa-aineslain että ympäristönsuojelulain mukaan. Päätöksenteossa on otettu huomioon annetut muistutukset ja mielipiteet siinä määrin kuin se on mahdollista ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain nojalla. Hallinto-oikeus katsoo, ettei ympäristölautakunnan päätöstä ole syytä valituksessa esitettyjen näkökohtien johdosta kumota eikä päätöksen lupamääräyksiä muuttaa.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Asian tultua tällä päätöksellä ratkaistua ei toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta ole tarpeen enemmälti lausua.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksen tiedoksiantaminen

██████████ on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneelle asiakumppanilleen Vaskijärveläiset ry:lle. Jos hän tämän laiminlyö, hän on velvollinen korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Päätöksestä ilmoittaminen

Karkkilan kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla siltä osin kuin asian käsittely on rauennut.

Muilta osin tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **10.11.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK SM (01.20).

Diaarinumerot

01224/19/5701

01327/19/5701

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden ylituomari Riikka Mäki, lainoppinut hallinto-oikeustuomari Patrick Sahlström sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Saara Juopperi. Asian on esitellyt Saara Juopperi.

Riikka Mäki

Patrick Sahlström

Saara Juopperi

Toimituskirjan antaja:

Anu Sara
lainkäyttösihteeri

Diaarinumerot

01224/19/5701

01327/19/5701

Jakelu**Päätös**

██████████, oikeudenkäyntimaksu 250 euroa
(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

██████████ asiakumppaneineen, oikeudenkäyntimaksu 250 euroa
(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

Rudus Oy

Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Karkkilan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Karkkilan kaupunginhallitus

Lopen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Lopen kunta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Liikenne ja infrastruktuuri

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Ympäristö ja luonnonvarat

Etelä-Suomen aluehallintovirasto/
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

ARS

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa **siinä mainituilta osin** hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15
Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:	https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet